

Ιωάννης ο Βαπτιστής και ευαγγελικοί τραγέλαφοι

Όπως μαθαίνουμε από τις «ιερές» γραφές, ο άνθρωπος που προετοίμασε το έδαφος για τον ερχομό και την διδασκαλία του Ιησού, ήταν ο γιος του Ζαχαρία και της Ελισάβετ, ο Ιωάννης. Ο Ιωάννης (που αξίζει ν' αναφερθεί ότι γεννήθηκε «θαυματουργικώς» από στείρα γυναίκα, μετά από παρέμβαση «αγγέλου Κυρίου») για τον λόγο αυτόν ονομάστηκε «Πρόδρομος». Προς τον σκοπό αυτό, ζώντας σαν ασκητής και τρώγοντας ακρίδες, κήρυττε το «Μετανοείτε, ήγγικεν γαρ η βασιλεία των ουρανών» κι άρχισε να βαπτίζει τον κόσμο και να τον προετοιμάζει για την «βασιλεία των

ουρανών». Κατ' εντολήν του ίδιου του Θεού, ανέλαβε να βαπτίσει τον Ιησού και γι' αυτό ονομάστηκε και «Βαπτιστής».

Ο Ιωάννης, που ήταν σχεδόν συνομήλικος του Ιησού, δεν γνώριζε προσωπικά τον «Μεσσία». Σύμφωνα με το «Κατά Ιωάννην» ευαγγέλιο (1: 33), ο Θεός του είπε ότι θα τον αναγνώριζε από το Άγιο Πνεύμα που θα καθόταν πάνω από το κεφάλι του, όταν θα τον βάπτιζε. Όπως και συνέβη, σύμφωνα με τα «Κατά Ματθαίον» (3: 16-17), «Κατά Μάρκον» (1: 10-11) και «Κατά Λουκάν» (3: 21-22) ευαγγέλια... Το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε με την μορφή περιστεριού και κάθισε πάνω από τον Ιησού, ενώ την ίδια στιγμή ακούστηκε η φωνή του Θεού να λέει: «Αυτός είναι ο γιος μου ο αγαπητός, στον οποίο δείχνω την εύνοιά μου». Το «Κατά Ιωάννην» όμως, παρ' ότι κάνει κι αυτό αναφορά στο «πουλί», δεν λέει λέξη για την «φωνή Κυρίου». Επιπλέον, σύμφωνα με το ίδιο ευαγγέλιο, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, δεν φαίνεται να περιμένει καθόλου την εμφάνιση του «πουλιού» για να αναγνωρίσει ποιον πραγματικά βαπτίζει. Χωρίς, όπως έχει προαναφερθεί, να γνωρίζει τον Ιησού, με το που τον βλέπει, λέει: «Αυτός είναι ο αμνός του Θεού!» (1: 29).

Βέβαια, εδώ προκύπτει ένα ουσιώδες ερώτημα: Γιατί θα έπρεπε να βαπτιστεί ο Ιησούς; Ως γνωστόν, η βάπτιση τελείται προς εξαγνισμό των ανθρώπων από το «προπατορικό αμάρτημα», το οποίο -σύμφωνα με την ιουδαιοχριστιανική παράδοση- φέρουν όλοι όσοι έρχονται στη ζωή. Όλοι δηλαδή, οι άνθρωποι, γεννιούνται «αμαρτωλοί». Ο Ιησούς όμως, όπως λένε, δεν γεννήθηκε όπως οι

κοινοί θνητοί, αλλά μέσω της «αμώμου συλλήψεως» διά του Αγίου Πνεύματος, από «παρθένα» μητέρα. Αφού λοιπόν ο Ιησούς, ως «μονογενής υιός του Θεού» γεννήθηκε αναμάρτητος, προς τι η χρεία της βάπτισης; Για ποιο πράγμα θα έπρεπε να «μετανοήσει»; Μήπως θα μπορούσε να μας δια φωτίσει σ' αυτό το σημείο ο «Ύψιστος»;

Ο τραγέλαφος και οι «ιερές» αντιφάσεις όμως, συνεχίζονται λίγο παρακάτω, όπου ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, παρ' ότι έχει δει αυτά τα θεϊκά σημάδια (ή σύμφωνα με το «Κατά Ιωάννην» δεν τα χρειάστηκε καν), λίγο αργότερα κι ενώ βρίσκεται στη φυλακή, στέλνει δύο απ' τους μαθητές του Ιησού, να τον ρωτήσουν, τι, λέτε; Άκουσον, άκουσον! Εάν «Εσύ είσαι ο Μεσσίας που είναι να έρθει ή περιμένουμε άλλον;»!!! («Κατά Ματθαίον» 11: 2-3 και «Κατά Λουκάν» 7: 19). Ο άνθρωπος που κατά θείαν εντολή, προετοίμαζε το έδαφος για τον ερχομό του «Μεσσία»· ο άνθρωπος που τον βάπτισε· ο άνθρωπος που είδε -κι όχι μόνο αυτός- το «πουλί» να κάθεται πάνω στον Ιησού· ο άνθρωπος που άκουσε -όπως και όλοι οι παρεβρισκόμενοι- την φωνή του Θεού να εκδηλώνει την εύνοιά του στον «γιο» του, εμφανίζεται κλονισμένος και εκφράζει αμφιβολίες! Γιατί άραγε; Τι άλλο ήθελε για να πειστεί;

Οι ευαγγελικοί τραγέλαφοι δεν σταματούν εδώ. Ο Ιησούς αναλαμβάνει να διαλύσει τις αμφιβολίες του Ιωάννη. Η απλή λογική λέει πως, τι καλύτερο επιχείρημα θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει εκτός από τα ίδια τα θεϊκά σημάδια; Το «πουλί» και την «φωνή Κυρίου» που ακούστηκε; Είναι γνωστόν όμως ότι οι «ιερές» γραφές στερούνται πάσης λογικής, οπότε θα ήταν ευσεβής πόθος και κάτι το ανεδαιμόνιο, να την συναντούσαμε εδώ, ακόμη κι απ' τον ίδιο τον Ιησού. Έτσι, ο «Μεσσίας» αντί να επικαλεστεί αυτά τα «σημάδια», προτιμά να επικαλεστεί τα...ανύπαρκτα «θαύματά» του... («Κατά Ματθαίον» 11: 4-5 και «Κατά Λουκάν» 7: 22-23). Πιάσ' τ' αβγό και κούρευ' το δηλαδή...

Τελικά, αν δεν πάρει κάποιος μερικά χαπάκια «Έκστασις», δεν υπάρχει περίπτωση να βρει ειρμό και λογική συνέχεια στις «θεόπνευστες» και «ιερές» γραφές...